



Suhur som identitet

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ، مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ” فَصَلُّ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكْلَةُ السَّحَرِ ” .

Förklaring av hadithen

Qutaybah ibn Sa'id berättade för oss; al-Layth berättade för oss, från Musa ibn Ola, från hans far, från Abu Qays, klient till Amr ibn al-As, från Amr ibn al-As, att Allahs Sändebud ﷺ sade:
'Skillnaden mellan vår fasta och Bokens folks fasta är suhur-måltiden.'
[Återberättad av Imam Muslim]

Hadithen återges genom en stark egyptisk kedja: Qutayba b. Sa'id → al-Layth → Musa b. Ola → hans far → Abu Qays, mawla till Amr b. al-As → Amr b. al-As. Profeten ﷺ säger:

”Skillnaden mellan vår fasta och Ahl al-Kitabs fasta är suhur-måltiden.”

Detta är en av de mest centrala haditherna om fastans identitet i islam.

Den visar att suhur inte bara är en praktisk lättnad, utan en teologisk markör som skiljer den muslimska fastan från tidigare religiösa traditioner. Hadithen är kort men rymmer djup teologisk, juridisk och språklig betydelse.

Teologisk analys

Suhur som identitetsmarkör för den muslimska umman

Profeten ﷺ säger uttryckligen att suhur är *fasl* – ”det som skiljer, det som avgränsar” – mellan den muslimska fastan och Ahl al-Kitabs fasta. Detta innebär att suhur inte bara är en rekommenderad handling, utan en **identitetsskapande sunnahh**.

- **al-Nawawi** förklarar att suhur är en av de mest betoningstygda sunnahh-handlingarna i fastan, just eftersom den markerar islams särart.
- **Ibn Hajar** skriver att suhur är en gudomlig gåva som inte gavs till tidigare gemenskaper, och att detta är en av de aspekter som gör islams fastelag mildare och mer barmhärtig.
- **al-Qurtubi** betonar att suhur är en del av islams *taysir* – gudomliga lättnad – som skiljer denna umma från tidigare lagar som var strängare.

Teologiskt visar detta att islam inte bara reglerar handlingar, utan formar en **kollektiv rytm av dyrkan** som är unik för denna umma.

Suhur som gudomlig lättnad och barmhärtighet

I andra hadither säger Profeten ﷺ:

- *”Ät suhur, för i suhur finns välsignelse.”*
- *”Suhur är en välsignad måltid.”*

Dessa texter visar att suhur är en del av Guds barmhärtighet:

- den underlättar fastan,
- den stärker kroppen,
- den ger energi för dyrkan,
- den sker i en tid då böner besvaras.

Ibn Hajar lyfter fram att suhur är en handling som belönas även om den

består av en enda klunk vatten.

Suhur som en tid av andlig närhet

Suhur sker i den sista tredjedelen av natten – en tid då, enligt autentiska hadither, Gud ”stiger ned till den lägsta himlen” och kallar sina tjänare till bön och åkallan.

al-Qurtubi skriver att detta är en av de största barakat i suhur: att den placerar den fastande i en tid av särskild gudomlig närhet.

Språklig analys av nyckeluttryck

”فَصْلٌ مَا بَيْنَ” – ”det som skiljer mellan”

Ordet *fasl* betyder:

- att skilja,
- att avgränsa,
- att skapa en tydlig distinktion.

Språkligt är det ett starkt ord som markerar en **principiell skillnad**, inte bara en praktisk detalj.

”صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ” – ”vår fasta och Ahl al-Kitabs fasta”

Konstruktionen visar att jämförelsen är mellan:

- den muslimska fastans struktur,
- och tidigare religiösa traditioners fasta.

Språkligt är detta en parallell konstruktion som förstärker kontrasten.

”أَكْلَةُ السَّحَرِ” – ”suhur-måltiden”

- *akla* betyder ”måltid” eller ”ätande”.
- *al-sahar* syftar på tiden strax före gryningen.

Språkligt betonar uttrycket att det är **själva handlingen att äta** vid denna tid som är den särskiljande faktorn.

Syntes

Hadithen lär oss flera centrala principer:

1. **Suhur är en identitetsmarkör** som skiljer den muslimska fastan från tidigare religiösa traditioner.
2. **Suhur är en gudomlig lättnad**, en del av islams barmhärtighet och mildhet.
3. **Suhur är en tid av andlig närhet**, då böner besvaras och hjärtat är mottagligt.
4. **Profetens ﷺ språk är kort men djupt**, och ordet *fasl* uttrycker en principiell distinktion.
5. **Klassiska lärda** som al-Nawawi, Ibn Hajar och al-Qurtubi använder denna hadith för att framhäva suhurs centrala roll i fastans etik och identitet.

[FASTAN](#), [Imam Muslim](#), [RAMADAN](#)

«[Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet](#)»

[BÖRJA INTE FASTA INNAN RAMADAN](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individs Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)